

PSANIČKOVÝ ANDELIČEK

NAPSALA URSULA HÖHNOVÁ
ILUSTRACE ELISABETH DIRROVÁ

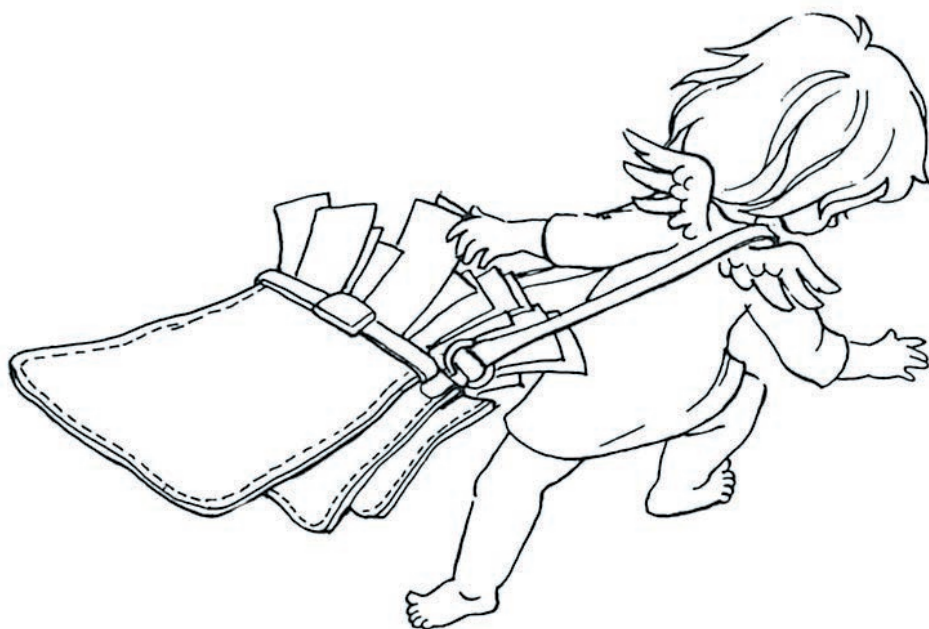

Do Štědrého večera zbývá už jen pár dní. Lesy a louky leží pod tlustou sněhovou peřinou a kostelní věž v malé vesničce má na střeše bílou sněhovou čepici. Je pozdě večer. Všude panuje ticho. To je doba, kdy na zemi létá Psaníčkový andělíček. Poletuje od domu k domu a sbírá psaníčka, která píše Ježíškovi děti. Přitom musí být moc opatrný, aby ho nikdo neviděl. Andělíček se při té práci pořádně zapotí.

Velkou brašnu, kterou nese přes rameno, má už po okraj plnou psaníček. „Ještě pár domů a budu mít hotovo,“ těší se. Až posbírá i poslední dopisy, vydá se na dlouhou cestu zpátky do vánočního nebe. Tam se budou psaníčka třídit. Nevěřili byste, co všechno si děti přejí od Ježíška! Panenky, plyšáky, závodní autíčka, stavebnice a ještě spoustu dalších věcí. Andělíčci mají celé dny plné ruce práce. Musejí šít šaty

na panenky, montovat autíčka a všechno samozřejmě i pěkně zabalit.

Všude vládne radostná předvánoční nálada. Jen Psaníčkový andělíček je čím dál smutnější. Ostatní se smějí a žertují, jemu se ale koulejí po tvářičkách velké slzy. Je smutný, protože do příštích Vánoc nemá co dělat. Jiní andělíčci smějí dárky i nosit na zem, ale on musí zůstat nahoře ve vánočním nebi. Přitom by tak rád letěl dolů s ostatními. Ručičkou si čas od času otře slzy, ale do očí mu hned vhrknou další. Ježíšek se právě chystá rozvázet dárky, když tu si všimne plačícího andělíčka. Popadne ho za ruku a letí s ním na zem, kde andělíčci rozdělují dárky dětem. Psaníčkový andělíček teď

smí pomáhat Ježíškovi. Nejprve spolu ustrojí stromeček. Věší na něj cukroví, barevné skleněné koule a lesklé řetězy.

Ježíšek pak pod stromeček položí panenku a medvídka. Při pohledu na nastrojený vánoční stromeček andělíček radostně zatleská, ale Ježíšek ho vylekaně zarazí. „Pssst!“ řekne tiše a položí si prst na ústa. Děti je přece nemají slyšet. Pak pokračují k dalšímu domu.

Ježíšek a jeho pomocníci musejí vše stihnout, dokud lidé nesnědí štědrovečerní večeři. V každém domě stojí krásně ustrojený vánoční stromeček a každý dárek leží na svém místě. I Psaníčkový andělíček si s úlevou oddychne. Dalo to práci pomáhat Ježíškovi! Teď už se můžou vrátit zpátky do vánočního nebe. Když míjejí poslední domky ve vesnici, Psaníčkový andělíček se obrátí a letí ještě jednou zpátky, aby se podíval oknem dovnitř. „Snad mě nikdo neuvidí,“ doufá a přitiskne nosík na okenní sklo. V domě spatří děti, jak se radují z dárků, které našly pod vánočním stromečkem. V celé vesnici panuje sváteční vánoční nálada. Andělíček létá od jednoho okna k druhému a nakukuje do nich. „To je krása, dělat jiným radost!“ pomyslí si s úsměvem.

Psaníček andělíček se s veselým zavýsknutím rozletí nahoru k nebi. Ještě jednou se z výšky podívá dolů na zasněžené domy a rozsvícená okna, a pak se vrátí do vánočního nebe poděkovat Ježíškovi za nejkrásnější Vánoce, jaké kdy zažil.

